

lemmer af Kommissionen, nemlig Vandbygningdirektoren, den tidligere Vandbygningdirektør Konferentsraad Carlsen og Klotinspektøren med Anmodning om at tage under Overveielse og fremkomme med Forslag om, hvilke Arbeider det navnlig ogsaa under Hensyn til de Erfaringer, der vare gjorte under de alt udførte Arbeider, vilde være rigtigt at søge udførte i en nær Fremtid. Det er Resultatet af disse trende Sagkyndiges Overveielser og Forslag, som Regjeringen derefter har lagt til Grund for de i Finansloven fremsatte Forslag. Her er ganske vist Tale om betydelige Udgifter i Anledning af disse Rysfikkringsarbeider, og det ligger i Forholdets Natur, at der ikke kan tilveiebringes fuldstændig Garanti for, at disse Arbeider, som ere blevne bragte i Forslag, ville være tilstrækkelige til at naae det Maal, som man har sat sig, nemlig at fiktte de store Landstrækninger omkring Limfjorden mod Havets Indtrængen og mod den Udelæggelse, som vilde være i Følge dermed; men idet man har sluttet sig til de paalideligste Oplysninger og Forslag, som man i saa Henseende har været i Stand til at tilveiebringe fra de Sagkyndige, har Regjeringen hermed, saa vidt jeg skjønner, gjort sin Pligt. Vælges der nu, som det ærede Flertal foreslaar, ifkun at udføre enkelte af de for nødvendige ansete Arbeider, er der ganske vist en Mulighed for, at disse, under særlig gunstige Forhold, kunne vise sig brugbare; men naar man forlader de Sagkyndiges Skjøn, vil det dog altid bero paa et Ulyktsfald, om Resultatet bliver det, som jeg her har nævnt, eller om man ikke udsætter hele Limfjordsbasinet for langt kostbarere Udelæggelser, end de Summer andrage, som der her kunde være Tale om at bespare, og skulde det være saa, da maatte man vel være berettiget til at sige, at det ikke var nogen god Otonomi, Rigsdagen havde viist. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade det høie Thing at vedtage de Vndringsforslag, som ere opstillede i Henhold til de Sagkyndiges Erklæringer, og derimod ikke det af Udvalgets Flertal stillede. Jeg skal takke det ærede Udvalg, fordi det har sluttet sig til mit Vndringsforslag under Nr. 293 om Opkrædningsarbeider i Thyborøn Kanal, og med Hensyn til de Hensstillinger, som den ærede Ordfører gjorde, nemlig at der ikke anvendes udelukkende tekniske, men ogsaa lokalt kundige Mænd ved Udførelsen af disse Arbeider, samt at det Dampskib, som anskaffes dertil, ogsaa maa blive benyttet til at udføre Bugertjenesten, skal jeg erklære, at jeg med Fornøielse skal tage begge disse Hensstillinger til Følge og, for saa vidt For-

holdene tillade det, altsaa søge dem gennemførte. Med Hensyn til de forøgede Bevillinger, som Udvalget foreslaar at give dels til Skjernaaldeltaets Afvanding og dels til Ringkjøbing og Stadil Fjord, skal jeg ikke have Noget imod at tage imod disse Bevillinger og anvende dem i Overensstemmelse med den Hensigt, hvori de ere blevne givne. Ved § 26 har jeg glemt Vndringsforslaget Nr. 294. Den ærede Ordfører bemærkede, at det var en egen Historie med disse Bevillinger, der søgtes dels til en Kunststilling i Stockholm i 1886. Jeg har i den Skrivelse, hvormed mit Forslag er fremsendt til det ærede Udvalg, gjort fuldstændig Rede for, hvorledes Sagen har stillet sig for mit Vedkommende. Det er Industriforeningen her, som har taget Initiativet til denne Bevilning og har bedt Ministeriet om at søge den. Jeg tror, at naar der ses hen til det, har Historien i alt Fald for Indenrigsministeriets Vedkommende ikke været synderlig eiendommelig, men ganske jævn og simpel. — Jeg skal nu gaa til § 27 og særlig Vndringsforslaget Nr. 347. Under 2den Behandling blev den Befreidelse rettet til Indenrigsministeriet, at i Stedet for at forelægge en Plan om Oprettelsen af en Station paa Nørrebro og hvad dermed staar i Forbindelse, havde man indskrænket sig til at foreslaa en Udvidelse af Rjøbenhavns Banegaard. Da de Forhandlinger og Underjøgelsler, der allerede længe forud vare indledede med Hensyn til Planen om en Station paa Nørrebro, ikke vare tilendebragte ved Affattelsen af Finanslovforslaget, kunde de naturligvis heller ikke optages i dette, men da Forarbejderne nu ere sluttede, har jeg bragt Sagen frem som et Vndringsforslag til Finanslovens 3die Behandling. Vndringsforslaget Nr. 347 omfatter altsaa Oprettelsen af en Station paa Nørrebro samt Anlæg af en Forbindelsesbane mellem denne Station og Frederiksberg Station og endelig forskjellige Udvidelser paa Frederiksberg Station. Vigejom der, som jeg nævnte, her i Salen er yttret Ønske om en Station paa Nørrebro, saaledes er det ogsaa det høie Thing bekendt, at dette Ønske deles af Befolkningen i den nævnte Forstad. Befolkningen paa Nørrebro har naaet et Tal, som stærkt nærmer sig de 80,000, og denne Befolkning har afgivet, som det forekommer mig, et meget stærkt Vidnesbyrd om, hvor levende Trangen og Ønsket om at faae en Jernbanestation paa Nørrebro lever blandt den, ved i Fjor at indgive et Andragende, hvori den tilbød at afholde alle Udgifter ved Anlægget og Betjeningen af en Hplde-